

Vraag:

Ik maak een werkstuk over de biologische varkenshouderij. Ik vergelijk de biologische varkenshouderij met de intensieve varkenshouderij. Nu wilde ik uitrekenen wat de voederconversie van beide is, maar ik kan bijna niets over vinden op internet.

Heeft u misschien informatie voor mij over hoeveel een biologisch varken zijn hele leven eet, en hoe lang het leeft? Ik hoop dat u mij kunt helpen.

Antwoord:

Zowel het **slachtgewicht** (100-110 kg) als de **slachtleeftijd** (ongeveer 6 maanden) van biologische en gangbare vleesvarkens zijn redelijk gelijklopend.

De **voederbehoefte** (o.a. energie- en eiwitbehoefte) van gangbare varkens is goed onderbouwd aangezien er reeds veel onderzoek werd uitgevoerd. Voor biologische varkens is dit minder het geval. De voederbehoefte van biologische varkens kan afwijken van deze van gangbare varkens. Verschillen in de huisvesting, het klimaat en de activiteit van de varkens spelen hierbij een belangrijke rol.

Doordat de temperatuur in de biologische stal vaak lager (afhankelijk van de buitentemperatuur) ligt dan in een conventionele stal, zullen de biologische varkens gemiddeld meer energie nodig hebben om hun lichaamstemperatuur op peil te houden¹. De biologische varkens zullen dan meer voeder opnemen om tegemoet te komen aan de hogere energiebehoefte. Door de aanwezigheid van een uitloop zijn de biologische varkens mogelijk actiever, wat kan leiden tot een hogere onderhoudsbehoefte (energie die nodig is voor het in stand houden van de lichaamsfuncties). Het gebruik van de uitloop wordt beïnvloed door de omgevingstemperaturen: bij lagere temperaturen maken de varkens slechts beperkt gebruik van het buitenbeloop.

In enkele onderzoeksstudies^{2,3,4} werden de productieresultaten (o.a. voederopname, groei en voederconversie) van gangbare en biologische varkens vergeleken. Hoewel bepaalde studies een hogere voederopname (6 en 16%)^{3,4} door de biologische varkens rapporteerden, was dit niet altijd het geval². Bij het onderzoek van Huiskes et al. (1999)³ namen de biologische varkens (scharrel met uitloop) 6 % meer voeder (2,32 kg/dag gedurende het gewichtstraject 25-110 kg) op dan de gangbare varkens (2,19 kg/dag). Een extra voederopname van 16% door de biologische varkens (2,40 kg/dag t.o.v. 2,07 kg/dag gedurende het traject 21-105 kg) werd gemeten tijdens de studie van Millet et al. (2004)⁴. Gemiddeld genomen hebben biologische varkens een ongunstigere (dus hogere) voederconversie. Maar in de studie van Millet et al. (2004) bleek de hogere voederopname (t.o.v. gangbare varkens) te resulteren in een hogere groei, zonder een verslechtering van de

¹ Energie- en eiwitbehoefte van biologisch gehouden vleesvarkens - PraktijkRapport Varkens 34 (2004). Animal Sciences Group, WageningenUR.

² Bee G., Guex G., Herzog W. (2004). Free-range rearing of pigs during winter: adaptations in muscle fiber characteristics and effects on adipose tissue composition and meat quality traits. Journal of Animal Science 82, 1206-1218.

³ Huiskes J.H., Roelofs P., Altena H., Plagge J.G., Scholten R.H.J. (1999). Free-range pigs with different husbandry systems, pen designs and group sizes. Proefverslag Praktijkonderzoek Varkenshouderij, 1.223 - 32 pp - Rosmalen; (Netherlands) - Proefstation voor de Varkenshouderij.

⁴ Millet S., Hesta M., Seynave M., Ongenaes E., De Smet S., Debraekeleer J., Janssens G.P.J. (2004). Performance, meat and carcass traits of fattening pigs with organic versus conventional housing and nutrition. Livestock Production Science 87 (2-3), 109-119.

voederconversie (3,20 t.o.v. 3,23). In deze studie konden de varkens de extra nutriënten aanwenden voor de groei, zonder dat een deel nodig was voor de thermoregulatie.

Jaarlijks publiceert het Beleidsdomein Landbouw en Visserij de technische en economische resultaten van de gangbare varkenshouderij⁵. Deze gemiddelden zijn afkomstig van de varkensbedrijven die aangesloten zijn bij het Landbouwmonitoringsnetwerk (de bedrijfseconomische boekhouding van de afdeling Monitoring en Studie van de Vlaamse overheid). De gemiddelde voederconversie voor vleesvarkens bedroeg de laatste drie jaren respectievelijk 2,90 (in 2010), 2,92 (in 2011) en 2,94 (in 2012).

Aangezien de voederconversie wordt beïnvloedt door verschillende factoren: o.a. de genetica van zeug en beer, het geslacht van de dieren, het slachtgewicht, maar zeker ook de voedersamenstelling, is het moeilijk om deze voor verschillende bedrijven te gaan vergelijken.

Dit antwoord werd door het Varkensloket en de leden van het Praktijkcentrum varkens met de meeste zorg en nauwkeurigheid opgesteld. Er wordt evenwel geen enkele garantie gegeven omtrent de juistheid of de volledigheid van het antwoord op uw vraag. De gebruiker van dit antwoord ziet af van elke klacht tegen het Varkensloket, de leden van het Praktijkcentrum varkens of zijn medewerkers, van welke aard ook, met betrekking tot het gebruik van het gegeven antwoord. In geen geval zal het Varkensloket, het Praktijkcentrum varkens of zijn medewerkers aansprakelijk gesteld kunnen worden voor eventuele nadelige gevolgen die voortvloeien uit het gebruik van dit antwoord.

⁵ Vrints G. en Deuninck J. (2013). Technische en economische resultaten van de varkenshouderij op basis van het Landbouwmonitoringsnetwerk. Boekjaren 2010-2012, Beleidsdomein Landbouw en Visserij, afdeling Monitoring en Studie, Brussel. D/2013/3241/252.